

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Pentru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminică pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE

de 1 și 2 garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sînt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
sînt acceptate.

TRIBUNA POPORULUI

Partidul național.

II

Cum se presintă după grațiere, și ce activitate a dezvoltat comitetul național până în prezent? Eată întrebarea ce se impune fiecărui om serios, care vrea să cunoască fazele prin care a trecut partidul național în cești din urmă patru ani și să fie corect și just în aprecierile sale.

Nu mă voi ocupa aici de criza care s'a ivit în giurul „averii naționale” pentru-că singur d. Dr. Ioan Rațiu a constatat în scrisoarea confidentă adresată la 16 Februarie 1896 către membrii comitetului, că aceasta criză „a neliniștit spiritele, a cauzat animosități și pierdere de timp, ba a influențat în mod desastroas și asupra solidității partidului însuși”, mărturisind chiar, că comitetul „a lăsat neîngrigite cele mai de frunte lucrări în privința continuării acțiunii politice.”

Și nu numai că n'a săvârșit nici o acțiune politică, dar a lucrat sistematic pentru divizarea și înstrăinarea forțelor de muncă ale partidului național, excludând din comitet pe membrii suplitori recunoscuți și autorizați prin concluziile adunării naționale dela 20 Noiembrie 1894 pentru a conduce afacerile partidului național împreună cu membrii aleși în conferința din 1892, ca bărbați de încredere ai partidului.

E drept, că după liberarea din închisoare comitetul făgăduise că va da crătră popor un „Manifest”, un cuvânt lămuritor despre starea politică și lucrarea viitoare, și conform făgăduinței manifestul s'a publicat în luna lui Februarie 1896 subsemnat de domnii: Dr. I. Rațiu, G. Pop de Băsești, Iuliu Coroian, Rubin Patifa, Dr. T. Mihali, Gerasim Domide și Patriciu Barbu, 7 membri din 25 cari formau comitetul național!

Efectele acestui „Manifest” au fost: între Români deprimare, ear în cercurile politice maghiare bucurie și satisfacție. Deprimare pentru-că s'a dat o dovadă despre slăbiciunea și diversivunile din sinul comitetului.

„Pesti Napló” dela 20 Februarie 1896 scrie astfel:

„Manifestul acesta e o dovadă că în sinul partidului național român se menține încă procesul de disolvare, ce s'a început în momentul când la propunerea baronului Bánffy M. Sa a grațiat pe Memorandiști.”

Tot astfel scria și „Egyetértés”:

„Manifestul este o dovadă, nu despre unitatea din partid, ci despre cea mai perfectă descompunere. Comitetul, se știe, a fost disolvat oficial de către guvern; și prima recentă acțiune (Manifest) el însuși s'a declarat disolvat.”

D. Dr. Rațiu credea că comitetul își achitează datoria publicând manifeste prin „Tribuna” și convocări „presidențiale” pentru conferințele naționale — „ut aliquid fecisset videretur.”

Dar și acestea mergeau foarte cu greu, până ce mai la urmă au încetat cu totul.

Cea dintâiu conferință națională după eșirea comitetului din temniță, a fost convocată pe ziua de 3/15 Maiu 1896 la Blaj! Conferința însă a fost oprită, lucru de prevedut, abstracție făcând dela ordinul de opreliște ministerial, — căci ținerea unei conferințe naționale în ziua memorabilă de 3/15 Maiu, și încă tocmai la Blaj, cine dintre bărbații cu maturitate politică pute să creadă că va fi îngânduită? Evident că d. Dr. Rațiu o convocase înadins pe acea zi, ca să fie oprită, dar să-i rămână totuși meritul și gloria de a o fi convocat, tocmai pe 3/15 Maiu!

A doua conferință națională convocată pe ziua de 12/24 Octomvrie 1896, de asemenea a fost oprită.

Eșecul ce a suferit dl. Dr. Rațiu prin convocarea acestei conferințe a compromis cu desăvîrșire partidul național, nu pentru-că ea a fost oprită, ci pentru-că în privirea alegerilor nouă parlamentare, d-sa luase dispozițiuni pentru alegerile de noui delegați, la aceea conferință națională, care însă nu le-a putut executa!

Dl. Dr. Rațiu cu cei puținii săvârșitori incapabili de a face vr'o acțiune politică, și mai ales de-a organiza și încheia partidul național. Neînțelegerile și diversivunile din sinul comitetului au eșit la suprafață partidului însuși! Dl. Dr. Rațiu ținuse ca la conferința confidentă, în care aveau să se stabilească atitudinea alegătorilor români față cu alegerile parlamentare să fie învățați fruntași români din toate părțile țerii, recunoscând însuși neputința comitetului de a lucra singur. La apelul d-sale a răspuns însă numai un număr foarte mic de fruntași. Dar conferința „confidențială” tot s'a ținut la 14 Octomvrie st. n. 1896, pe când era convocată, hotărînd de o parte convocarea conferinței generale a delegaților pe 12/24 Octomvrie și, dispunînd totodată, ca până atunci să se convoace conferințele electorale în toate cercurile, pentru a alege și a trimite câte doi delegați la conferința generală.

În chipul acesta dl. Dr. Rațiu cerea un lucru imposibil: convocarea și ținerea conferințelor electorale pre-tutindenea în timp de 5—6 zile! Procederea aceasta pripită și fără reson nu numai a umplut de indignațiune pe oamenii doritori de a vedea pornit carul național, dar a provocat și o adăncă scisiune în sinul partidului. Căci alegerile delegaților au urmat în unele părți numai; ear în Bănat nu s'au făcut de fel.

Gruparea din giurul „Dreptăți” din Timișoara luase poziție nu numai în contra alegerii delegaților, ci chiar și în contra conferinței generale convocată la Sibiu. Eată ce scrie „Dreptatea” la chestiunea aceasta în numărul dela 9/21 Octomvrie 1896.

„Conferința de sub întrebarea este fără scop, și convocarea ei este deodată și periculoasă sau periclitătoare... De

ea nă nu putem primi asupra noastră nici o răspundere pentru convocarea ei, nici pentru rezultatele ei, și prin urmare nici să ne aflăm îndemnați să recomandăm alegătorilor români să ia parte la ea.”

Anumerul următor „Dreptatea” nume conferința generală, convocată dl. Dr. Rațiu, pe 12/24 Oct. 1896, „conferință pseudo-națională”

și unde a dus d. Dr. Rațiu cu pretenții personale falnicul partid național! Eată ce s'a ales din soliditatea noastră națională sub o conducere neputincioasă, fără tactică fără prevedere!

În astfel de împrejurări desastroase pentru partidul național apare la 12/24 Octomvrie „Tribuna Poporului”. Și dela acest moment, întreaga preocupățiune și activitate a d-lui Dr. Rațiu și amicilor săi sunt îndreptate, nu spre a ridica și înalța mișcarea națională și partidul național, ci a ne ataca și injura pe ni „minimala grupare de oameni” dela „Tribuna Poporului”, cum le place lor să ne închipuiesc.

Să nu creadă însă dl. Dr. Rațiu că în chipul acesta se va pute degaja de marea răspundere ce o are față cu națiunea sa, făcînd pe loc mișcarea înțelegerii și lucrării solidară în sinul partidului.

Cât de nedreaptă și păcătoasă este compania care o poartă în contra noastră organul seu autorizat, — voui arăta într'un alt articol.

V. Mangra.

Temeri și griji. Foile maghiare, fără deosebire de nuanță politică, sunt pline de temeri și griji, ce le inspiră situația de dincolo. Astfel „Magyarország” de azi, 13 c., scrie la loc prim:

„Condițiunea de drept constituțional al legilor din 1867 poate fi privită ca și curmată. După părerea fiecărui om politic de vază, contactul constituțional cu Austria și regularizarea constituțională a raporturilor comune e redusă la minimum de verosimilitate....”

„În primul rînd este înspăimîntătoare amânarea terminului regularizării; anume: nu mai cătră sfîrșitul anului se va pute și care va fi în definitiv punctul de vedere austriac”....

„În organele presei guvernamentale și în unele enunțări apar niște modificări ce-ți inspiră într'adevăr spaimă privitor la partea materială a pactului. Așa se pare, par-că cu griji febrile sunt căutate formele menite a înlocui condițiunile constituționale.”

„Bodrogközi” — desvîlit. Acum vr'o săptămână, ziarul ceh din provincie „Pízenské Listy”, organul ce stă în legătură cu ministrul Krizl, publicase un articol despre „culisele crizei actuale” cisleitare, și în care între altele era spus, că urmașul cel mai sigur al contelui Thun este baronul Aehrenthal, ambasadorul austro-ungar la Petersburg, unde a fost numit, precum se știe, deadreptul din postul seu analog dela București.

Discuția în giurul articolului suspomenit ține încă mereu. Astfel „Egyetértés” de Marti, 12 c., resumând comentariile presei, scrie el însuși:

„Că despre baronul Aehrenthal, ca despre eventualul urmaș al contelui Thun, s'a vorbit [de repetite ori], asta e lucru sigur. D'apoi și Abrányi Kornél, în broșura sa intitulată „A kiegyezés válsága” (Tria Bódrogközi) l'a numit „omul viitorului”....

Lăsăm deocamdată aici aprecierile kossuthist-ilor despre persoana bar. Aehrenthal și eventualul lui chemări; ne oprim aici la descoperirea anonimului „Bodrogközi.”

Situația în Austria.

„Rupeți-o cu Austria!”

Duminică, 3 Septemvrie, în orașul Eger (cehește *Cheb*) din nordul Boemiei, s'a aranjat o manifestare de lealitate în forma festivității unei sfințiri de steag, la ceea ce Nemții naționaliști, în frunte cu Schönerer au pus la cale o puternică contra-demonstrațiune. Autoritățile au luat toate măsurile, avînd de scop ca amănunțele despre cele petrecute să nu străbată în străinătate, ear foile oficioase din Viena din parte-le caută a prezenta lucrul în colorne cele mai favorabile.

„Deutsche Zeitung”, din Berlin, raportează următoarele despre demonstrațiunea din Eger:

„La demonstrațiune au participat mii de oameni, cântînd „Wacht am Rhein” și cîntecul lui Bismarck. Casele erau peste tot decorate cu colorile oficioase ale Germaniei, negru roșu-auriu, pe când steagul negru-galben abia s'a putut zări la câte-va ferestri jidovești. Deputatul Schönerer a fost purtat în triumf și amintind măcelul Nemților din Grasslitz, a provocat pe cei prezenți, în mijlocul unei generale însuflețiri, la răsunare pentru sîngele vărsat.

„Seara a mai vorbit deputatul Iro, asemenea în mijlocul unei asistențe de mai multe mii, amintind memorabila zi dela Sedan. A luat apoi cuvîntul Stein, care a început să eritice în modul cel mai vehement politica contelui Thun. Aici demonstrațiunea și a ajuns culmea. Nici bine n'a fost pronunțat numele prim ministrului austriac, și o întreagă furtună de huiduiri s'a descărcat din mijlocul mulțimii adunate: „Jos cu Thun! Los von Habsburg! Pfiu! Infami! Bandiți! Trădători!”

„A luat în sine cuvîntul earăș deputatul Schönerer, care și-a încheiat discursul cu cuvintele: „De aci înainte devisa noastră nu numai „Los von Rom!” ci și „O rupem cu Galizia și cu Polonia! O rupem cu Iuda! Los von Oesterreich!”

„Scena, ce a urmat după aceste cuvinte, încheie raportorul foaiei berlineze, nu sunt în stare s'o descriu; de înțeles o poate înțelege numai cel-ce a văzut însuși lupta pe viață și pe moarte a fraților nostri acolo înaintea porților imperiului. „Los von Oesterreich”, aceste cutezate cuvinte, au ajuns deja la deplină conștiință. Atât de furtunoasă n'a fost încă dispozițiunea fraților nostri, atât de liber nu s'a pronunțat încă nimenea din ei.”

Din Bucovina.

In numărul de Duminecă al „Patriei” din Cernăuți cetim următoarele știri bucovinene:

Clubul român din parlamentul din Viena va ține, la cererea d-ilor deputați bar. George Vasilco și Dr. G. Popovici o ședință Marți, în 12 Sept. la 4 oare d. m., în palatul țării. Se pare, că discuția asupra atitudinii clubului în viitoarea sesiune va fi la ordinea zilei.

Adunări electorale. Dl deputat Dr. Popovici, care actual petrece în Bucovina, luând parte la deliberările reprezentanților noștri, va ține la finea acestei luni adunări în toate centrele districtelor, pe cari le reprezintă în parlament și în dieta Bucovinei.

Incredibile dictu! Pe astăzi dimineață la orele 9 a fost din nou citată d-soara I. Cocinschi la magistrat. De astădată i-a comunicat dl Widmann cauza adevărată a șicanărilor necontenite, care culminează în purtarea treicolorului în ziua de 18 August.

D-soara Cocinschi a trebuit să scrie un revers, că în ziua Impăratului sau alte festivități nu va purta treicolorul (!!), fiindcă „e în contra legii (!) și supără (!) pe presidentul țării”. În caz contrar va fi aspru pedepsită. La alte ocazii (!) poate purta treicolorul.

Revista externă.

Independența Cubei.

Președintele Mac Kinley a semnat o proclamație, care va fi citită puțin timp în Cuba.

El promite Cubanilor, că vor fi convocați la alegeri generale imediat după ce se vor termina operațiunile de recensament, cari vor dura până la finele acestui an.

Intențiunea Statelor-Unite, adaugă dl Mac Kinley, e de a da Cubei, cât mai curând posibil, independența sa deservită și un guvern constituțional.

DREYFUSIADA

Turbarea foilor dreyfusiste din lumea e fără margini în urma judecării Rennes, precum de sigur li-ar fi fost măsurată și fără de ori ce frâu obrăz, dacă scoteau nevinovat pe căpitanul. Se înțelege, că nu vom plictisi pe citi noștri cu debordările mâinii ebraice, r' una totuși o vom reproduce, aumân foia guvernamentală locală de aid, „di Közlöny”, care eacă cu câtă rerușiare n-sătoare pentru întreaga creștinătate înțepe primul seu de Duminecă 10 Sepeme:

„Înainte de aceasta cu nouăzeci și șase de ani, o judecatorie compusă din zece membri a osândit pe un acuzat, despre a cărui nevinovăție însuși tribunalul a fost convins mai bine de cât cealaltă lume. Totuși l'a osândit, căci interesul preoților și a cerea. Eară când căpetenia autorităților a voit să facă întrebunișare de drept sau de grațiere, preoții strigară: „Dacă dai drumu, nu ești prieten al împăratului”. Acuzatul a trebuit să fie osândit; aebuit să devină necinstit din considerație mai înalte, ear' mulțimea ceru moartea lui căci creștin (!!!) a fost, ear' nu Ovreu rept-credincios.

„Și după o vreme așa îndelungată, acum earași o judecată compusă din zece membri osândește pe un acuzat, dere a cărui nevinovăție nu numai că fieca om este convins, dar' a cărui nevinovăție a fost și dovedită”...

O astfel de blasfemie, o astfel de jignire a întregii creștinătăți, e meită a năbușii ori ce sentiment de compătime în sufletele creștinilor, chiar dacă într'ievăr s'ar fi „dovedit nevinovăția” lui Dreyfus. O astfel de vătămăre a religiei intereiate de Răstignitul, nu o poate ierta de cât earași numai El însuși. Noi nu găsim cuvinte indetului de aspre, pentru a infera obrăznicia, nerușinarea, răutatea ereditară celor 1900 ani a Judaismului.

NOUȚĂȚI

Arad, 13 Septembrie 1899.

Parastas pentru Impărăteasa-Regină Elisabeta. Din Sibiu ni se scriu următoarele: Aniversarea morții M. S. Imărătesei-

Regine Elisabeta s'a sârbat cu cuvenita pietate în biserica catedrală din Sibiu-cetate astăzi Luni, la 11 Septembrie c. n. Parasta sul solemn a fost precedat de stânta liturgie, oficiată de însuși Inalt Prea Sfinția Sa Metropolitanul Ioan Meșianu, asistat de Preacuv. Sa Dr. H. Pușcariu, arhiepiscop și vicar, arhiepiscop, de (protopresb. Ioan Papiu și Mat. Voileanu, cum și de diaconul Dem. Câmpian și I. Moșă, cest dinjurmă în decursul liturgiei a fost hirotonit de presbiter al Orăștiei. La parastas pelângă cel amintiți au mai servit și venerabilii asesori Zeb. Boiu și Nicolae Cristea, protopresbiteri. Au asistat corporativ: asesorii și funcționarii consistoriali; profesorii seminarului „Andreian”, corpul didactic al școlii superioare de fețișe a „Asociațiunei”, cum și un număr însemnat de credincioși.

Dl George Dima, distinsul măriestru de musică din Sibiu, precum ni-se scrie, în faptă părăsește Sibiu. Întrebăm și acum: din cari motive?

A degenerat „națiunea” și nu mai e chip de însuflețire în fiul lui Árpád.—Se știe, că societatea maghiară, elita ei, se prepară de mari sârbări iubilar: pentru ziua de 6 Octomvrie a. c., a 50-a aniversare a executării martirilor din 49 ai libertății maghiare. Centre ale sârbărilor au să fie: Aradul, numit și „Golgota” maghiară, și capitala Budapesta; căci în aceste două locuri s'a pretrecut, înainte de asta cu 50 de ani, evenimentul de tristă amintire pentru Maghiari

În vederea, că din acest incident lumă multă va pelerina la Golgota maghiară — cu săptămâni înainte s'a constituit în Arad un comitet de arangiere, sub conducerea primarului Salacz și a deputatului dietal Dr. Barabás, care prin apeluri și prin articoli de ziare s'a adresat publicului și tinerimii cât poate pentru arangierea sârbărilor de jale națională și să primească fiecare câte un oaspe sau doi în cartirul său. — Și rezultatul? — Eată ni-l spune „Arad és Vidéke” în numărul său de Dumineca trecută, raportând despre ședința de Sâmbătă a comitetului de arangiere.

Comitetul pentru arangierea sârbării din 6 Oct. — Incepe „Arad és Vidéke” — a ținut ieri (Sâmbătă) earași o ședință, în care mai ales cu starea financiară a avut să se ocupe. Deoarece publicul, față cu încuarterarea, manifestă o nepăsare neaștep-

tată, însuși consiliul orașului va fi silit să se îngrijească de cuartire, și pentru asta comitetul cere bani de la adunarea generală.

„Primarul raportează, că din publicul Aradului s'au însinuat de tot 24 cuartire pentru 33 de persoane. Și din acestea însă cea mai mare parte numai pentru bani; ear' din cercul tinerimii numai opt înși s'au angajat să ajute la încuarterare. Din cauza aceasta trebuie pe altă cale să ne îngrijim de încuarterare. Spesele vor fi, cel puțin 4000 fl., ear' pentru acoperirea acestora abia avem de tot 1995 fl. Un obiect de încordată discuțiune a fost în ședința acestor uimitor indiferentism al publicului și codirea lui de la spriginirea afacerii. Este dar' datoris orașului, ca corporațiune morală, să scape de rușine renumele Aradului... și pentru scopurile sârbării este împunernicit primarul, ca suma de 3000 fl. s'o împrumute de la un institut de bani”.

Halal de ea însuflețire! Și să nu se uite, că ziua de 6 Octomvrie e una din cele mai mari sârbători naționale ale Maghiarilor, care anul acesta, în eosebi, țel sârbeară iubileul de 50 ani!

Reuniunea femeilor române din Međiaș și giur 'și-a ținut la 28 August adunarea generală. Nobilul scop al acestei reuniuni este, ca să-și adune un capital de 10.000 fl., pentru ca din interesele lui să poată întemeia o școală de fețișe. Raportul prezentat adunării generale, arată că reuniunea dispune de o avere de fl 8529.52 cr. și că venitul anului a fost de fl 565.57 cr. În fruntea acestei harnice reuniuni stau d-na protopopeasă Maria Moldovan, ca presidentă, Maria Necșă ca secretară și Elena Sucu, cassieră.

Congres de medici în Oradea-mare. Societatea medicilor din Ungaria a ținut congres în Oradea-mare Duminecă, în 10 Sept. n., în care s'a discutat modalitatea despre îmbunătățirea stării materiale a medicilor, despre planul reuniunii medicale de ainturare și de pensiune, hotărând totodată să înainteze guvernului și dietei un memorandum, în care s'a solicitat: statificarea igieniei publice și ștergera examenului obligatoriu pentru medicii legiști și pentru cei ce i trăi în armată.

Ovreii și expoziția din Paris. Și cu milioanele cheltuite, și cu omul lor a douăoară osândit de tribunalul militar din Rennes, — Ovreii din lume nu știu, în necăzul lor, cum să-și răbune acum asupra națiunii franceze. Au aflat o modalitate: au

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS (43)

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

Ventimiglia, 19 și 20 Februarie.

„Negresit ești nenorocit până la desparere, se înțelege că trăiești sub florii morții, numai n'ai liniștea ei, trebuie însă să suporti totul de dragul altora”. — Așa vorbește filosofia, și cere dela oameni un eroism, de care natura se înspăimântă. Cine își urește viața proprie, poate el să iubească și cel mai mic bine, care-l e dat societății, poate el jertfi acestei himere multă an de suferințe? Cum poate spera pentru altii, cel-ce n'are dorințe, nici speranțe proprii, și cel-ce părăsit de altii se abandonează și el însuși?

„Nu ești tu singurul nenorocit.” — Pecat de Dumnezeu! Dar' această mângâiere nu e o dovadă despre invidia ascunsă, ce o simte fiecare om pentru fericirea al-

tora? Miseria altora nu o alină pe a mea. Cine e atât de nobil să ia asupra sa slăbiciunile și durerile mele? Și chiar dacă s'ar găsi acel om, ar pute face el acest lucru? Poate ar ave mai mult curagiu să le supoarte; ce ajută însă curagiul, dacă lipsește puterea?

Dar' datorile ce le ai față de societate? — Datorii? Poate fiindcă m'a smuls din brațele libere ale naturii, când n'aveam încă minte, nici voință, ca să mă învoiesc la asta, dar' nici putere ca să mă opun, fiindcă m'a crescut sub prejudiciile ei? — Lorenzo, iartă, că desvolt pe larg o temă, despre care am vorbit adeseori împreună. Nu vreau să te abat dela părerile tale, ori-cât s'ar depărta de ale mele. Vreau mai mult să depărtez dela mine ori ce îndoială. Ai fi convins, cum sunt eu, dacă ai simți durerile mele; dar' ceriul să te păzească de asta. — Am făcut eu aceste păcate cu voie?

Și să expiez eu ca un sclav iecă, pentru răul ce mi-l'a causat societatea, numai pentru aceea să expiez, fiindcă ea ti numește binefacere? Nu aduc nici un folos societății; ce drept ti iau așa-dar', dacă voin zăcă în mormânt? O, prietenu' meu! Fiecare individ este un inamic înăsat al societății, fiindcă societatea este o inimică trebuincioasă a individului. Pune cazul, că toți oamenii ar ave un interes să părăsească

vieța; crezi tu că de dragul meu ar suporta-o ei mai departe? Dacă comit un fapt, care e stricacios mulțimei, mă pedepsește, pe când nimeni nu-și va da seamă de răul ce mi-l'ar face mie. Dacă nu-mi găsesc o parte în libertatea comună; dacă oamenii mi au luat-o, fiind că sunt mai puternice ca mine; dacă mă pedepsesc fiindcă o reclam — nu-l eliberez eu de promisiunile lor mincinoase și de tânguirile mele neputincioase, căutând sub pământ un loc de refugiu?

Și totuși, aceste base raționabile adese-ori au găsit închisă inima mea, fiindcă speram mereu, că durerile mele vor fi de folos la fericirea altora! Dar' ascultă numai! — Te conjur pe Dumnezeu, răspunde-mi sincer: de ce mai trăiesc eu? La ce folosesc eu, eu fugarul în acesti munți prăpăstioși? Ce onoare fac eu patriei mele, iubitorilor mei? Mai e vr'o deosebire între soartea mea de acum și singurătatea mormântului? Moartea mea ar fi fluta suferințelor mele, și pentru voi toți sfișitaii grizilor ce le aveți pentru starea mea. În loc de atâtea neplăceri, vă voi cauza o durere mare, grozavă, dar' cea din urmă; și veți fi asigurați de pacea mea eternă. Prin suferințe nu te desfaci de vieță.

În fiecare zi trebuie să mă gândesc, câte cheltueli am făcut mamei mele în decurs de patru luni; și nu știu cum le

va pute suporta. Dacă m'aș întoarce acasă, aș găsi casa pârtească Ipsită de strălucirea de odinioară. Dar' această mamă bună nu încetează să se îngrijească de existența mea. În Milano am găsit eară bani; și aceste cheltueli gingașe o privează pe ea de trailul comod în care a îmbătrânit. A fost o femeie prea nenorocită! Mijloacele ei susțineau casa, ruinată prin risipa tatălui meu și bătrâneța ei înaintată imi amărăște și mai mult gândurile. — Dacă ar ști, că fiul ei nenorocit a pierdut totul! — Dacă ar pute să privească aici, în internul meu, — dacă ar pute să vadă întunecimea și nimicirea sufletului meu! O, nu-l spune nimic, Lorenzo. Dar' mai e aceasta vieță! — Da, da, mai trăiesc; și singurul duh, ce-mi însuflește zilele e o speranță timpită, care se naște mereu și pe care mă sllesc să n'o ascult; dar' nu pot altel — și dacă voesc să mă decepționez, se schimbă în desperare infernală. — Jurământul teu, o Teresa, va conține și condamnarea mea la moarte, — dar' până când mai ești liberă, și dragostea noastră mai poate privi în fața fatalității — a viitorului nehotărît — în fața morții — tu vei fi a mea. Iti vorbesc, mă uit la tine, te îmbrășoșez; și mi se pare, că din depărtare ai simți sărutările și lacrimile mele.

Dacă însă tatăl teu te va fi jertfi pe altarul lui Dumnezeu ca jertfa păcii, —

să desminte lumea dela participarea la proxima expoziție universală a Franciei. Așa, foile perciunate din patria noastră au și început deja campania. Ele spun, că „deja până acum o mulțime de exponenți maghiari (?) și-au revocat insinuările pentru participarea la expoziția parisiună motivând, că raporturile actuale din Franca au să periclitaze obiectele expuse. Mulți mai ales dintre aceia s'au retras, — zic foile jidane și jidovite — cari au voit să expună la Paris obiecte de mare preț bisericești și familiare.“

„Capitulul din Strigoniu, — zice „Hircarnok“ și cu ea mai ales „Egyetértés“ și „Pesti Napló“ — asemenea și-a revocat participarea, fiindcă nu vrea să și expună perisă obiectele sale de artă și în preț de milioane. Ce-i drept, comisiunea arangia toare pentru obiectele maghiare ale expoziției în tot chipul a stăruit pe lângă capitulul, ca să lase a fi expuse capodoperele sale, — dar' capitulul a rămas nefăcut pe lângă hotărârea sa, și va trimite pentru expoziție singur numai fotografiile obiectelor sale artistice“.

Așa spun perciunatele, și cu asta resuflă mai ușurate. E at naibi și Ovreur în mânie!

Tolstoi și Finlandezii. Situația poporului finlandez se agravează tot mai mult. Rind pe rind i-au fost luate cele mai de căpetenie drepturi, iar acum în urmă a fost reglementată și presa finlandeză. Generalul Bobricov a introdus cea mai severă cenzură pentru ziare și tipărituri. Nimeni din Rusia n'a cutezat să-și ridice vocea contra acestei politici. S'a aflat însă totuși un bărbat, și încă *Ius*, care n'a rămas indiferent față de suferințele poporului finlandez. Acest bărbat generos e contele Leo Tolstoi. Nobilul conte a trimis pe fiul său în Finlanda, cu mandatul de a asigura pe Finlandezii de simpatiile sale, și a publicat în „Petersburgskia Vedomosti“ o serie de scrisori, în cari vorbește cu cea mai mare însuflețire despre cultura Finlandezilor.

dacă lacrimile tale vor fi redat pacea familiei tale — atunci nu eu, ci disperarea — ea singură — va nimici omul și pațima lui. Cum ar pute înceta dragostea mea, până mai trăiesc? Cum ar pute renunța inima ta la speranțele dulci? Atunci însă nu va mai fi sfântă și nevinovată. Nu vreau mai iubi femeia, care odată a fost a mea, dacă aparține altuia. — Pe Teresa o iubesc peste măsură, dar' pe femeia lui Odoardo? — Vai mie! Poate cănd scriu rândurile acestea, ești deja a lui! Lorenzo! — O Lorenzo! E satana, care mă urmărește. Rovine mereu și mă ațîță și mă încalieră, îmi tulbură sufletul, îmi reșine bătăile inimii, mă face animal sălbatic, și ar vol să nimicească toată lumea împreună cu mine. — O, plângeți mă — dar' de ce îmi pune pumnalul în mână, îmi acată calea și se întoarce să vadă dacă-i urmez, și îmi arată unde să-l înșig? Te trimite răsunarea atotputernică a cerului? — În furia mea, în superstiția mea, mă arunc în noroiu și afurisc pe un Dumnezeu necunoscut mie, la care mă rugam odată cu pietate, pe care nu l'am insultat nici odată, de care mă îndoiesc mereu — și tremur din nou și îl implor. O, unde să caut ajutor? Nici în mine, nici în oamenii; am pătat pământul cu sânge și soarele e negru.

Un erou. — Un mare monument va fi ridicat în Rusia în memoria lui Ossipoff, care a fost primul grenadier al armatei imperiale rusești, mort pe câmpul de onoare. El aparținea unei mici granisoane, care apăra, în Caucaș, o redută în timpul rebeliunii din Șamyl. Încungurat de inimizel el ținu pept până în ultimul moment. Când reduta era aproape luată, Ossipoff aprinse un fitil, se apropia de pușcă și strigă: „Pentru Dumnezeu, pentru Țară, pentru Rușii!“ Apoi cu sânge rece dete foc. Sute de inimizel fură prăpădiți împreună cu el. Și azi, când se face apelul batalionului lui, se strigă cel dintâiu numele lui și soldatul următor răspunde: „Mort pentru onoarea armatei rusești“.

Cele mai curioase cazuri de moarte. — *Sibuyah*, un gramatic arab din vea. ul al 8-lea, a murit de supărare, pentru că într'o dispută avută cu Harun al-Raschid, acesta n'a voit să aprobe un punct gramatical. *Avrigny*, istoriograf francez, a murit eșărșit de supărare, pentru-că tipograful Lallemand și-a permis a face unele schimbări în opul său *Corelli*, renumitul compositor, a murit, pentru-că Scarlatti a constatat, că la o notă a greșit. *Alessandro Guidi*, poet italian, a murit, pentru că tocmai când voia să facă prezent Papei Clement IX, o copie a celor șese Hamilit, pe cari le traduse în poezie, pe drum când le duse Papei, află o eroare ortografică. *Sophocles*, renumitul poet tragic-dian, a murit de bucurie. El scrisese încă în adânci bătrânețe o tragedie, care o cetii în public și aștepta încordată părerea auditorilor. Când *Sophocles* auzi părerea favorabilă pentru el, de bucurie căzu jos și și dădu sufletul pe acel loc.

ULTIME ȘTIRI

D'ale situației.

Viena, 12 Septembrie.

Szell a avut azi convorbiri îndelungate cu *Thun* și *Goluchovski*, iar după amiază a plecat îndărăt la Budapesta.

Drul Kathrein, care a fost chemat de cătră Monarch pentru a se însărcina cu aceeași misiune, în care nu isbutise bar. *Chlumetzky*, adecă a mijloci o apropiere între Cehi și Nemți, are și mai puține prospecte de reușită, decât pășirea pe plan a lui *Chlumetzky*; căci față de el, ca president al partidului popular catolic german, celelalte partide nemțești au și mai puțină încredere, deoarece-ce partidul său, deși nemțesc, totuși face parte din majoritatea actuală.

Și încă un mijlocitor a eșit pe față, anume însuși presidentul parlamentului, *Dr. Fuchs*, care consideră drept datorința sa de neînclăturat și de căpetenie, a încerca să împăce taberele dușmane, cel puțin pentru a face parlamentul capabil de lucru.

De aceea el a chemat pe șefii tuturor partidelor, respective pe presidentii și vice-presidentii comitetelor executive ale cluburilor lor parlamentare, la consfătuire, având de scop găsirea unui *modus vivendi* al lucrărilor în parlament.

Viena, 12 Septembrie.

Presidentul parlamentului, *Dr. Fuchs*, s'a exprimat ieri într'un interviu în următorul mod despre situație:

„Ceva trebuie să se întimple și se va și întâmpla. Despre aceasta nu încap îndoiala. Deoarece-ce partidele

oposiționale nu voesc să stee de vorbă cu contele Thun, trebuie să apucăm o altă cale în interesul de a face liber parlamentul. Nu pot să mă pronunț deocamdată asupra modului și mijloacelor, cum vom ajunge aceasta.“

Dr. Fuchs s'a mai exprimat, că nu crede că audiența de ieri a *Drul Kathrein* la împăratul ar ave însemnătate politică, ci că s'a înfășoșat numai fiindcă depusesse coroane pe momentul împărătesei *Elisaveta*, din partea partidului catolic popular. Dar' versiunea aceasta nimeni nu o crede adevărată.

Dr. Fuchs ține discutabil programul comun al Nemților, cel apărut în sărbătorile de Rusaliu, ca baza negociațiilor cu ei, deși „cuprinde unele lucruri imposibile de împlinit“.

Ziarele nemțești accentuează și azi, că precum Nemții nu voesc nici să stee de vorbă cu contele *Thun*, tot așa nu sunt înclinați a tracta nici cu delegații lui, astfel că și misiunea *D-rului Fuchs* prorocește fiasco.

Toată așa zisa „acțiune de împăcare“ nu inspiră nici o speranță, ba se pare că nici nu e prea serioasă, ba nici chiar înșiși inițiatorii diferiților pași, întreprinși în acest scop, nu par a crede în serioșitatea lor!

Toate partidele stau cumplit de nedumerite privitor la viitor; nimeni nu știe, că ce va fi, dacă negociațiile de împăcare nu vor isbuti.

Monarchul a primit azi în audiență și pe ministrul *Kaizl*, care nu se va mai duce la Praga, unde se va ține o mare conferință a partidului ceh-ținer, la care avea să iee parte și ministrul.

Contele *Thun* a chemat la sfat și pe cei doi guvernori conții, *Coudenhove* și *Piniski*, al Boemiei și al Galiziei.

Budapesta, 12 Septembrie.

Conducătorii politici din Austria n'au nici un plan hotărît pentru a face parlamentul austriac capabil cel puțin de a alege Delegațiunea. Călătoriile lui *Szell* la Viena au unicul scop de a-l îndupleca la un *modus procedendi*, prin care s'ar pute regula afacerile comune fără Delegațiunii.

„Magyarország“ scrie: „In clubul liberal privesc cu mari temeri desfășurarea evenimentelor din Viena. Compunerea Delegațiunilor pricinuieste multe îngrijiri, deoarece-ce nu numai împotrivirea partidelor nemțești, dar' greutăți mari produce și presiunea guvernului austriac, ca deja în bugetul cel mai apropiat cuota ungară să fie ridicată.“

Terorism semitic nu prinde.

Berlin, 12 Septembrie.

Cercurile guvernamentale nu se preocupă absolut de ideia lansată prin presa (Judaică. Red. „Tr. Pop.“), ca Germania să nu iee parte la expoziția internațională franceză din anul viitor. |

Guvernul nu va face nici un paș, care ar țifi Germania în vârtegiul afacerii *Dreyfus*, deoarece ce ar mână numai apă pe moara antisemților, naționalistilor și clericilor, dacă Germania ar absta de la participare la expoziția din 1900.

Atentatul contra lui Milan.

Belgrad, 12 Septembrie.

Afară de atentatorul *Knezevici* însuși, toți ceilalți acușați țigăduesc hotărît și consecuent atât complicitatea în atentat cât și ori ce vină la așa zisul complot.

Cea mai mare parte a martorilor împovărează pe acușati; dar' sunt și de aceia, care declară fără teamă, că au fost năimiți a fasioara contra acușaiilor.

Adese ori se întâmpă scene foarte înverșunate între martori și acușati, aruncându-și unii altora în față cele mai grave insulte, care asupra străinului fac impresiune cu atât mai penibilă, cu cât în Serbia și astăzi încă în general cu toții își zic numai „tu“ și „tu“.

Privită din punct de vedere mai înalt, toată afacerea se presentă ca o luptă uriașă între partidul radical și Milan.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 12 Septembrie.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	8.40—8.77 fl.	8.60—8.80
mai slab	7.50—7.70	8.34—8.71
Cucuruz vechiu 5	—5.20	4.85—5.—
„ nou	—	5.07—5.17
Orz vechiu	5.20—5.30	6.35—7.—
„ nou	4.80—5.—	5.50—6.60
Secară Aug.	—	6.45—6.65
„ pe Oct.	5.80—5.90	6.15—6.65
Ovăș Aug.	4.40—4.50	5.55—5.65
„ Oct.	—	5.14—5.15

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie a. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	9-48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R. sur)	18.90	19.—	—	—
Ruble rusești 100 à	126.—	127.—	—	—
Galbeni	5.58	5.68	—	—
Napoleon-d'or	9.48	9.55	—	—
100 Marce germane	58.50	58.96	—	—
Livre sterling	11.90	12.40	—	—

Porci:

(Piața Steinbruch)

2 August

Ungare; greutate:		
bătrâne 320—380 kg.	40—42.	cr. p. kg.
tinere 320—380	44—44.5	„ „
„ 250—380	44—45	„ „
„ până 250	45—46	„ „
mijlocie 240—260	47.5—48	„ „
Române	—	„ „
Serbești	44.—46	„ „

Semințe:

Trifoiu roșu	„ 98	„ 40.—48.—
Lucernă: ung.	„ „	„ 40.—48.—
„ ital.	„ 98	„ 45.—47.—
In, după calitate	„ „	„ 10.50—11.—
Uleiu de napi	„ „	„ 58.—
Petroleu american rafinat fl.	22.50	100 kl
„ rusec	„ 20.—	„ „
„ de Orșova	„ 19.—	„ „
„ de Brașov	„ 18.—	„ „
Spiri grob pentru rafinat fl.	16.50—16.75	
Lână: de vară	„ fl.	90.—92
„ vântă	„ „	„ 90.—98
„ albă	„ „	„ 108.—114

Pășăloase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl.	6.—6.50
„ „ „ cenușii	„	7.25 7.75
„ „ „ colorate	„	5.75 6.—
Linte	„	10.—16.—
Mazere pentru fert	„	11.—
„ „ „ surășită	„	17.—
Macu	„	81.—88.—

Pei lucrate:

prima Einsatz-Terzen 10—13 Kl fl.	137.—140
„ „ „	14—20 „ 143.—148
„ Zweisatz	„ 20—22 „ 188.—185
„ Dreisatz	„ 22—24 „ 140.—142
„ „ „	„ 25—26 „ 148.—145
„ „ „	„ 26—30 „ 145.—146
„ de bivoli	„ 28—32 „ 142.—144

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătanești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Înființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Ce ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.* Direcția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu profesor la seminariul român gr. or. din Arad Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungurese de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1'20, legat fl. 1'40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare da câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și ceteț. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politicii, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictele între mănurea dreptului și a politicii practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătoarești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia archidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătoarești din archidieceșana ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariatul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerățiunile și pedepsele în școală”

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Ticles, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletow, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucați de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1'80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramei” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Iosif Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec național. — Prețul unui exempl. 3 fl legat cu firme 50 cr. nu mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”

AVIS. P. T. domni învățători și colegi. La multele întrebări ce mi-se fac, cu onoare vin a răspunde, că deși am intrat în statul de pensiuic, dar lucrul și mai departe pe terenul literar-didactic, și pentru noul an școlar 1899/1900 pot servi cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într-o limbă ușoară, metodă practică și amăsurat gradul de înțelegere a tinerimei noastre din școala populară, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul legendar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III., pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R-lor 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Vitleemului 10 cr. 20. Invățătura despre bani nr. 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Tuduceșcu. (Com. Temes) posta B-Lippa.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Precestei”, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, estrasă din „Penticostar”. — Prețul 12 cr.

„Trei Doctori”, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare”, de cuprins moral culesse de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului”, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

La administrația

„Tribunei Poporului”

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Shering traducere, de T. V. Păcățianu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comenzilor, cari se vor efectua prompt, rugăm să se plătească și speșele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

„Marșul studenților din Brașov” se numește o nouă compoziție musicală a tinerului maturisant dela gimnaziul român din Brașov, Iustin Cl. Iuga, care a dat și până acum frumoase probe de talentul său musical. Compoziția a apărut în editura autorului și costă 20 cr. Studentii însă o pot procura direct dela compositor, în Gherla, cu prețul jumătate.

„Foaia Pedagogică”, ce apare la 1-a și 15-a a fiecărei luni în Sibiu, sub direcțiunea dlui Dr. D. P. Barcianu, în Nr. 15—16 (din August), anul III., are următorul cuprins: Cestiunea pedepselor în școala populară, de Iosif Velcean, învățător. — Disciplina școlară, de Nicolau Simulescu, învățător. — Modele de lecțiuni: Fata sâracului cea isteasă (poveste de P. Ispirescu), de Dr. Petru Șpan. — Informațiuni. — Felurimă — Idei fundamentale în Economia Politică și o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profesor în Brașov, a apărut în tipografia A. Mureșan din Brașov, în editura autorului și se poate procura de-acolo pentru prețul de 65 cr.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune”, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina”. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. III respective semestrul II. 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . fl. 10.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 5.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 2.50
Pe o lună . . . . . „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI”